

Arrest

nr. 217 373 van 25 februari 2019
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat W. VAN LEUVENHAEGE
Kattebrug 9
9140 TEMSE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 8 februari 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 15 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat W. VAN LEUVENHAEGE en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake eerste verzoekster (A.) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten, geboren en woonachtig te Bogota. U verliet uw land van herkomst op 21 december 2018 samen met uw zoon J. (O.V. X, CG X) en uw minderjarige dochter M. uit vrees te worden vermoord omwille van uw profiel als sociaal leidster. U verklaart dat u sinds 2005 werkzaam was in een school in Bogota als kleuterjuf. Tevens bent u samen met uw zoon eigenaar van een technologisch bedrijf gespecialiseerd in software, hardware, veiligheidscamera's e.d. In uw vrije tijd deed u aan sociaal werk.

Zo gaf u alfabetiseringslessen, voedsel, leerboeken, kledij etc. aan minderbedeelde groepen of via de vrouwenvereniging. Dit was op individuele basis en uit eigen middelen. Op 25 april 2018 werd u door G.G. gevraagd om als vrijwilliger mee te doen met de projecten van Columbia Humana, de politieke partij van Gustavo Petro. Vanaf april 2018 werkte u in het dorp Mosquera en gaf u er wekelijks op zaterdag les aan de kinderen, maar ook alfabetisering voor volwassenen. Op die manier geraakte u betrokken bij de pogingen van de plaatselijke bevolking om hun onwettig onteigende gronden terug te krijgen. Op 1 september 2018 kwam u in de nacht thuis van Mosquera. Aan uw huis, werd uw taxi klem gereden. Vier mannen sprongen uit de auto en probeerden de chauffeur uit de auto te halen. Deze reageerde alert waardoor de poging tot ontvoering verijdeld werd. U ging naar de politie om de hoek maar deze ondernam niets. Ze dachten dat het iets te maken had met uw ex-partner. Op 16 oktober werd u in Mosquera verbaal bedreigd door twee mannen. U herkende hen als twee van de mannen die betrokken waren bij de poging tot ontvoering. Op 23 oktober werd u geslagen door diezelfde personen. U stapte naar de politie van Mosquera maar de politie zei dat u in Bogota een klacht moest indienen. Bovendien had de inspecteur van de politie, W., banden met de diegenen die u bedreigden. Vanaf oktober kreeg u geregeld dreigbrieven van "Aguilas Negras" thuis bezorgd. U kreeg ook telefonische dreigementen. Op 5 november was er in Mosquera een demonstratie georganiseerd door de dorpelingen. Men heeft geprobeerd u uit de menigte te sleuren maar door de tussenkomst van mensen kon u ontkomen en zich schuilhouden. Op 12 november werd u opnieuw bedreigd in Mosquera door I.P. met twee kompanen. U kreeg te horen dat u uit de regio moest verdwijnen of dat ze u zouden doden. Uw klacht werd niet aanvaard omwille van de connectie met inspecteur W.. Op 14 november ging u met uw gezin naar Medillin omdat u hoopte dat het voldoende bescherming zou zijn om naar een andere stad te gaan. Jullie kregen echter ook in het hotel in Medillin dreigbrieven. Pas toen ermee gedreigd werd een bom in jullie bedrijf te plaatsen, kocht uw zoon, zonder uw medeweten, tickets om vanuit Cancun (Mexico) naar Brussel te vliegen. Jullie vlogen op 21 december naar Cancun samen met een nicht en een vriend. U heeft nog steeds uw Colombiaans nummer op whatsapp om uw bedreigers te laten geloven dat u in Mexico bent. Op 24 december 2018 vertrokken jullie uit Mexico. Op 25 december kwam u aan op Zaventem en diende daar onmiddellijk een vraag om internationale bescherming. Op 4 januari 2019 kreeg u nog een telefonische bedreiging: indien u zou terugkeren en daar zou werken, zouden ze een bom plaatsen in de school waar u werkt.

Bij terugkeer vreest u te worden vermoord door de Aguilas Negras en heeft u ook een vrees ten aanzien van uw zoon en dochter.

U legt volgende stukken neer. Uw originele paspoorten ID-kaarten (bevinden zich bij de politie in Zaventem), diverse dreigbrieven van Aguilas Negras en één van de Autodefensas Gaitanistas, een brief van Columbia Humana, transcripties van vier dreig telefoons, een print van de beveiligingscamera's dd. 01 september 2018; foto's van sociaal werk en bedrijf, een petitie geschreven voor de politie van Bogota dd. 22 november 2018, een geheel van stukken in verband met de rechterlijke en politionele maatregelen ten aanzien van uw ex-partner, een video (in uw laptop) en dreigementen (in uw telefoon); een algemeen rapport van de UN over Colombia en internetartikels.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet met betrekking tot uw reismotief – u was immers niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van uw verblijf bleken – en het feit dat u bij aankomst in België niet over een terugkeerticket beschikte, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondige analyse van uw verklaringen en stukken in het administratieve dossier dient er door het Commissariaat –generaal voor de Vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt een risico te lopen op een gegronde vrees voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/ of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

U baseert uw vrees voor vervolging op uw profiel van sociaal leidster in uw land van herkomst. Echter uit uw diverse verklaringen alsook uit de door u neergelegde stukken blijkt dat uw bewering een sociaal leidster te zijn geweest in Mosquera onvoldoende overtuigend is.

Ten eerste moet worden vastgesteld dat u verklaart als lerares aan alfabetiseringsprojecten te hebben deelgenomen, alsook het verlenen van materiële hulp aan minderbegoede mensen. U zou dit gedaan heb op individuele basis met uw eigen middelen (CG p.4). Ten bewijze hiervan legt u enkele foto's neer van u en uw dochter op bezoek in een inheems dorp, zijnde in Aquchira (CG p.11). Hoewel de foto aantoont dat u daar bent geweest geeft hij verder geen zicht op de context van uw aanwezigheid daar. U toont ook een foto van uzelf voor het Vrouwenhuis in Bogota, maar ook deze zegt niets over uw engagement. U toont ook enkele foto's van uzelf en uw dochter en stelt dat deze gemaakt zijn in de gemeentenzaal van Mosquera (CG p.11). Op een van de foto's is ook uw dochter te zien.

Hoewel het kan worden aangenomen dat u hier en daar op eigen initiatief aan sociaal werk deed, baseert u uw vrees voor vervolging op uw sociaal werk in Mosquera. U stelt dat u al bekend was omwille van uw sociaal werk en op 25 april 2018 door een vriendin/ kennis werd gevraagd om mee te werken met de partij Colombia Humana (CG p. 4-5). Het zou naar aanleiding van dit werk zijn dat u vanaf september-oktober 2018 zou zijn bedreigd (CG p.7). Echter, uw verklaringen over uw werk in Mosquera zijn onvoldoende overtuigend.

U verklaart dat u in Mosquera meewerkte aan een alfabetiseringscampagne en er wekelijks les gaf aan kinderen, maar ook aan volwassenen en oudere mensen. U stelt dat u na een tijdje ook hulp bood aan de dorpelingen, die in de periode 2008-2011 (onwettig) onteigend werden (CG p. 5-6). U zou mensen geholpen hebben bij het opstellen van de nodige papieren, het aanstellen van advocaten e.d. opdat ze een petitie zouden kunnen indienen bij het Ministerie voor de Restitutie van de Gronden. Het is dit werk dat er toe leidde dat u werd bedreigd door de Aguilas Negras.

Bij verschillende aspecten van uw verklaringen kunnen echter ernstige vraagtekens worden geplaatst, die de geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake niet ten goede komen. Wat betreft uw engagement voor Colombia Humane, legt u één brief met hoofdding neer, die verwijst naar uw samenwerking met hen en die u zou zijn gegeven nadat u hen heeft aangesproken naar aanleiding van de dreigementen. Opvallend bij deze , zijn uw verklaringen over wie van de partij u waar heeft aangesproken om deze brief te krijgen (CG p.10). Immers, u gevraagd waar het partijbureau is, zegt u dat het tijdens de verkiezingen in Teo sakia was maar dat u het nu niet weet, dat het misschien enkel tijdens de verkiezingen daar was. Aangezien de verkiezingen rond waren in juni 2018 en u de brief aangaande de bedreigingen in oktober/november verkreeg, werd u de vraag gesteld waar u die brief dan gekregen heeft, waarop u antwoordt dat het in dat bureau was. Dit is een merkwaardig antwoord aangezien u eerder verklaarde dat het bureau er misschien enkel tijdens de verkiezing was. Bijgevolg valt moeilijk te begrijpen dat u die brief gekregen heeft in dat bureau gezien u tegelijkertijd stelt dat u niet eens zeker weet of dat bureau er in die periode nog was.

Behalve deze brief geeft u geen enkel overtuigend bewijs van uw werkzaamheden voor de partij, i.c. in Mosquera. Hoewel het in april 2018 volop verkiezingsperiode was, en Gutavo Petro tweede werd in de eerste ronde van de presidentsverkiezingen, legt u geen enkele foto noch filmpje neer waarop zichtbaar is dat u tot deze partij behoort en aan hun activiteiten deelnam. Bovendien is het heel bevreemdend dat u verklaart de eerste keer te zijn bedreigd in de nacht van 01 september 2018 toen u thuis kwam van Mosquera, na lang te hebben gewerkt (CG p6). Echter, die dag was er een zeer grote manifestatie én onthaal van Gutavo Petro zelf (zie info Youtube, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier). Het is bevreemdend dat u daar geen enkel gewag van maakt, in die mate dat het uw beweerdde sociaal-politiek engagement verder ondermijnt. Bovendien heeft u er geen idee van of het project in Mosquera nog bestaat (CG p.10) en heeft u ook geen weet van de andere collega's van het team en de personen die samen met u genoemd worden in de door u neergelegde dreigbrief (CG p.10). Enkel met uw vriendin G.G. zou u nog contact hebben. Uw verklaring dat u niets weet over de anderen is weinig overtuigend.

Over uw verklaringen dat u in de school van Columbia Humana in Mosquera alfabetiseringscursussen gaf en onteigende boeren hielp in hun petitie om hun gronden terug te krijgen, dient verder het volgende te worden opgemerkt.

Op de vraag wie de burgemeester van Mosquera is (CG p.6) stelt u dat L. A. R. R. , voor de Volteo de Tierras (onteigening) heeft gezorgd , samen met zijn echtgenote, E. P. en de inspecteur van de politie W., schepen is V. J. C. G. en de contractor E.P.. Hierbij moet worden opgemerkt dat u deze namen afleest van een papier. Bovendien blijkt uit informatie (waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier) dat het inderdaad zo is dat L. A. R. R. in 2012 werd aangeklaagd voor deze onwettige onteigeningen. Hij was toen al geen burgermeester meer. Volgens informatie (zie dossier), is de huidige burgemeester R. E. C., sinds 2016 in deze functie. Verder stelt u dat u geen klacht heeft kunnen indienen bij de politie in Mosquera omdat de inspecteur van de politie, W. betrokken was bij de zaak (CG p. 9). Echter ook deze persoon is aangeklaagd en staat terecht, samen met L. A. R. R. en de andere door u genoemde personen (zie artikel van OTV Television dd. 26 juli 2017). Ongetwijfeld bent u als opgeleide en geïnformeerde vrouw (CG p.3) wel op de hoogte van deze zaak aangezien het uitgebreid in de media komt én de teruggave van de gronden een speerpunt was in het beleid van voormaling president Santos, maar het feit dat u deze namen noemt én afleest van een papier, getuigt niet van een daadwerkelijke betrokkenheid bij deze zaak. Verder werd u ook gevraagd welke advocaten zich bezig hielden met de petitie van de inwoners van Mosquera (CG p. 5-6). U noemt hierbij A.S., die effectief gespecialiseerd blijkt in eigendomsrecht (zie FB –pagina toegevoegd aan het administratieve dossier).

Verder verklaart u dat de regio Mosquera een zone van geweld is (CG p.6). Het is dan ook weinig aannemelijk dat u uw dochter zou meenemen tijdens uw werk, omdat u wilde dat ze sociaal werk zou leren (CG p. 11). Hierover werd ook een vraag gesteld aan uw zoon, of zijn zus soms meegang naar Mosquera (CG zoon p.6). In eerste instantie antwoordt hij ontkennend op de vraag en verklaart zelfs dat hij het niet toeliet dat u haar meenam. Echter, hem geconfronteerd met uw verklaring, wijzigt hij zijn verklaring en stelt niet altijd op de hoogte te zijn maar als hij thuis was, liet hij zijn zus niet meegaan naar Mosquera. Het is duidelijk dat hij zijn enkel verklaringen aanpast omdat het beter uitkomt. Wat er ook van zij, de foto's van in de gemeente Mosquera geven geen zicht op de activiteiten die u daar zou hebben gehad. Bijkomend dient nog te worden opgemerkt dat er ook op uw FBprofiel geen enkele verwijzing staat naar uw sociaal-politiek werk, ook niet in de periode van voor de beweerde bedreigingen.

Uit het bovenstaande volgt dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt een sociaal leidster te zijn in Mosquera in het kader van de "Restitutie de las Tierras", in die mate dat u het doelwit zou worden van de Aguilas Negras (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).

Aangaande de ingeroepen dreigementen, dient er ook op te worden gewezen dat u ernstige problemen van mishandeling en bedreigingen heeft gekregen vanwege uw ex-partner (zie neergelegde gerechtelijke stukken). Uw zoon verklaart hierover dat u en uw dochter op een gegeven moment in een vluchthuis voor vrouwen werden opgenomen (CG zoon p. 7). Uw ex-man werd een contactverbod opgelegd. Het vermoeden bestaat dat u bepaalde dreigementen die verband houden met uw ex-partner, in een andere context plaatst. Zo zou het ook op advies van de politie zijn, dat de dreigtelefoons in transcriptie werden gezet (CG p.10) wat eigenaardig is aangezien u meermaals verklaart dat de politie noch in Mosquera noch in Bogota oor hadden naar de dreigementen inzake uw sociaal-politiek werk. Deze van Bogota verwezen telkens naar het feit dat u al bescherming had vanwege uw man, en dat meer niet nodig was (CG p.8). Hierbij dient ook te worden aangehaald dat uw vertrek uit Bogota niets te maken heeft met de problemen met uw ex (CG p.11).

Aangaande de eerste bedreiging, op 1 september 2018 (CG p.7) aan uw voordeur, waarbij uw taxi in de nacht werd gecoupeerd door een andere wagen, vier personen uitstapten en de chauffeur wilden dwingen uit te stappen, om u daarna te kunnen ontvoeren, moet toch worden opgemerkt dat de context niet duidelijk is (CG p.6-7). Pas later, na de dreiging op 16 oktober in Mosquera, zou u twee mannen hebben herkend. Het is echter weinig aannemelijk dat mensen, gesteld dat ze van Aguilas Negras zijn, zoals de gepresenteerde dreigbrieven aangeven, u eerst zomaar zonder waarschuwing zouden willen ontvoeren, om u dan anderhalve maand later enkel een verbaal dreigement te geven (CG p.7). De politie in de buurt van uw huis, dacht dat het incident met de taxi eerder te maken had met uw ex-partner. Uw zoon heeft veel uitleg gegeven bij de video (CG zoon p. 5). Het eerste stuk komt ook overeen met uw beschrijving van het incident (CG p.6).

De taxi rijdt inderdaad achteruit en komt dan terug gereden, volgens uw zoon –en ook volgens u- nadat u om de hoek bij de politie was. Er stapt een vrouw uit, die heel rustig naar de poort wandelt. Het is heel moeilijk te zien of u dat daadwerkelijk bent. In ieder geval stapt u heel rustig uit de auto richting te deur. Na een poging tot ontvoering zou men dat niet verwachten. Vervolgens stapt er een andere vrouw in de taxi. Uw zoon zei dat het uw collega was. Over haar heeft u spontaan geen melding gemaakt. Echter dat zij, nadat jullie bij de politie om de hoek waren na een poging tot ontvoering ,te voet terugkwam naar uw huis, zoals uw zoon verklaart, is bevreemdend. Op 23 oktober zou u in Mosquera door dezelfde mannen geslagen zijn. U bent hierop naar de politie van Mosquera gestapt, die u doorverwezen naar Bogota en ook geen hulp wilden bieden omdat de inspecteur betrokken was bij de zaak van onteigening. Bovenstaand werd hierop al geargumenteed. Over de mishandeling zei uw zoon dat u zwaar in het gezicht werd geslagen en toonde hij een foto (CG zoon p.7). Echter, het is toch weinig aannemelijk dat u na een dergelijke fysieke aanval, gesteld dat die aanval te maken had met uw werk als sociaal leidster in Mosquera, wat sterk betwijfeld wordt, nog terug zou gaan naar Mosquera op 05 november, om daar bij wijze van afscheid - want u ging stoppen met uw werk daar-, aan een manifestatie deel te nemen (CG p. 8). Het is bovendien niet geloofwaardig dat u alleen naar Mosquera zou zijn gegaan, terwijl u toch eerder verklaarde, dat u met een team werkte in Mosquera (CG p. 6). Dat u vervolgens, nadat u op de 5de november 2018 uit de menigte werd gesleurd en vreesde dat ze u ergens zouden doden, toch nog op 12 november 2018 zou teruggaan naar Mosquera is niet aannemelijk. Verder geeft u geen begin van bewijs van uw klachten bij de politie, in het kader van de bedreigingen omwille van uw sociaal-politiek profiel. Dit is bevreemdend aangezien u beweert dat u met al de stukken, camera-beelden, dreigbrieven enz. naar de politie bent gegaan (CG p.9). Het enige wat u neerlegt is uw eigen petitie dd. 22 november 2018 (CG p.10). Dat deze effectief is neergelegd bij de politie kan niet worden opgemaakt uit het stuk. U probeert wellicht aan te tonen dat de politie u niet wilde beschermen, maar in deze context is het dan ook merkwaardig dat in de brief van de partij staat dat advocaten bezig zijn met uw zaak. U hierop gewezen en gevraagd of dit effectief zo is (CG p.10), antwoordt u “misschien wel”, omdat de partij volgens u toch geen bescherming biedt. Men mag toch verwachten dan u meer toelichting zou geven, in plaats van een dergelijk weinig betrokken antwoord. Wat de dreigbrieven van Aguilas Negras betreft, moet worden opgemerkt dat u stelt dat die telkens thuis zijn bezorgd, de doods aankondiging werd zelfs op uw deur geplakt. Deze brieven zouden telkens in de receptie van uw residentie zijn afgegeven (CG p.9). Het gaat om meerdere dreigbrieven. Aan uw zoon werd ook gevraagd hoe het mogelijk was dat ze zoveel brieven aan jullie adres konden worden bezorgd, aangezien dat jullie in een bewaakte residentie wonen (CG zoon, p. 6). Uw zoon zei dat het niet zo'n goede bewaking is en dat eenieder er binnen kan. Nochtans is er op de video duidelijk te zien, dat er elektronische poorten zijn. Uw uitleg over de wijze waarop u de brieven gekregen heeft, overtuigt niet. Bovendien, zoals bovenstaand aangetoond, is uw sociaal profiel niet voldoende aangetoond en zeker niet voldoende uitgesproken opdat u zich zo'n hardnekkige bedreiging vanwege deze beruchte groep, die verantwoordelijk wordt geacht voor de “sociale opruiming” (zie documentatie toegevoegd aan het administratieve dossier) op de hals zou halen. Indien individuen van deze groep, u werkelijk viseerden, hadden ze naar alle waarschijnlijkheid al eerder – en op doeltreffende wijze - afgerekend met u in plaats van u meerdere bedreigingen te sturen. Of de dreigbrieven authentiek zijn is dus maar de vraag. Uit de informatie blijkt ook dat de Aguilas Negras geen duidelijke groep is met een centrale commando –structuur of iets dergelijks, maar eerder een “merknaam” die door verschillende groepen/ netwerken wordt gebruikt om te intimideren en te bedreigen. Er kan dan ook o.i. geen geloof worden gehecht aan de verklaringen van u en uw zoon, dat ze jullie ook in Medillin viseerden (CG p.10) en een dreigbrief lieten toekomen in jullie hotel in Medillin, waar jullie hebben verbleven van 14 november tot 20 november (CG zoon p. 7-8). Uw zoon alludeerde op een soort inlichtingen netwerk van de groep, maar dit wordt tegengesproken door objectieve informatie. Dat u ook een dreigbrief neerlegt van de Autodefensas Gaitanistas die iets helemaal anders zijn dan de Aguilas Negras (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier) en waarnaar u niet heeft verwezen wanneer u werd gevraagd door wie uw werd bedreigd (CG p. 6), wekt verbazing. Uw zoon werd hierover gevraagd en verklaart dat ook jullie verbaasd waren en dat hij nooit eerder van die groep had gehoord, maar dat het wellicht dezelfde mensen zijn, die jullie willen laten geloven dat er meerdere groepen achter u en uw familie aanzitten (CG zoon p. 8).Dit argument overtuigt niet. Het is bovendien heel merkwaardig dat uw zoon dagenlang heeft moeten aandringen op uw vertrek en hij zonder uw medeweten de tickets van Cancun naar Brussel zou hebben geboekt (CG p.10 en CG zoon p. 4). Pas na het laatste dreigement (zie brief) waarin uw zoon wordt bedreigd en ermee gedreigd wordt een bom in jullie bedrijf te plaatsen, zou u besloten hebben om jullie land te verlaten, hoewel uw kinderen al eerder werden genoemd in een dreigbrief. Uit het bovenstaande blijkt dat u uw persoonlijke vrees voor vervolging onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt en bijgevolg wordt u de hoedanigheid van Vluchteling geweigerd. Dient tevens te worden vastgesteld dat jullie zich erg goed op de hoogte hebben gesteld en informatie hebben opgezocht over de mogelijkheid om ergens asiel aan te vragen (CG zoon p.4).

U heeft tevens een indrukwekkend geordend dossier samengesteld. Zoals bovenstaand ten gronde besproken, kan er echter aan de stukken aangaande uw profiel en de bedreigingen aan uw adres onvoldoende geloof worden gehecht. Hieruit volgt dat er ook geen geloof kan worden gehecht aan de dreigementen ten aanzien van uw zoon en minderjarige dochter op grond van het door u ingeroepen profiel.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Colombia werd het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia" van september 2015 in rekening genomen. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Colombiaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites beoordeeld dient te worden.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar.

Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef evenwel voortduren. Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van het FARC, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord uitgebreid zijn.

Zowel uit voornoemde UNHCR Eligibility Guidelines, als uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van juni 2018 blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Zo speelt het gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's en de Colombiaanse autoriteiten zich hoofdzakelijk af op het platteland. In andere regio's en in de (groot)steden wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict. De moorden die in de steden worden gepleegd betreffen bovendien quasi uitsluitend burgers met een specifiek profiel, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Het geweld in de steden houdt bijgevolg eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie, doch heeft geen uitstaans met art. 48/4, § 2, c Vw. . Voor de toepassing van dit wetsartikel is immers vereist dat er sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard is.

Het CGVS ontkent, noch betwist aldus niet dat er nog gewapende confrontaties en veiligheidsincidenten plaatsvinden in Colombia. Echter, omwille van de hierboven beschreven regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Colombia, dient er niet alleen rekening gehouden te worden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar

u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Colombia, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad BOGOTA te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Colombia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er burgers in de stad Bogota actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Uw paspoort en ID-kaart zijn een aanwijzing van uw nationaliteit en identiteit die hier verder niet ter discussie staan. De andere neergelegde stukken werden bovenstaand voldoende besproken. Documenten hebben bovendien pas enige bewijswaarde indien ze een voldoende geloofwaardig relaas ondersteunen, wat i.c. niet het geval is. Overigens wordt de authenticiteit van de documenten die te maken hebben met de ingeroepen bedreigingen vanwege de Aguilas Negras ten zeerste betwijfeld. Dit geldt ook voor de brief die betrekking heeft op uw beweerde engagement voor de partij Colombia Humana. Over de stukken in verband met geweld van uw ex-partner moet worden opgemerkt, dat u verklaarde dat deze situatie niets met uw vrees bij terugkeer heeft te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing inzake tweede verzoeker (J.) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten, geboren en getogen in Bogota. U studeerde voor systeemingenieur en bedrijfsbeheer. Samen met uw moeder had u een technologisch bedrijfje in hardware en software, audio-visuele productie, veiligheidscamera's e.d. U verliet uw land van herkomst op 21 december 2018 samen met uw moeder (O.V.8764698, CG 18/01518 en uw minderjarige zus M. J. C. M.. U had zonder medeweten van uw moeder tickets geboekt van Cancun (Mexico) naar Brussel, na zich te hebben geïnformeerd over diverse asielprocedures. U verliet uw land van herkomst omdat u vreesde voor het leven van uw moeder, alsook voor uw leven en dat van uw zuster. U verklaart dat uw moeder aan sociaal werk deed en sinds april 2018, op vraag van G.G. van de partij Colombia Humana, als lerares werkte in Mosquera. Ze gaf daar les aan kinderen en hielp ook mensen om hun gronden terug te krijgen. Op 1 september 2018 kwam uw moeder in de nacht thuis en werd haar taxi gecoupeerd door een wagen, waaruit vier mannen sprongen, die de chauffeur eruit wilden halen met als doel uw moeder en haar collega te ontvoeren. Hoewel uw moeder om de hoek naar de politie ging, deden deze niets. U kreeg drie dagen na de feiten de beelden in handen en belde opnieuw de politie. Deze kwamen bij u thuis en zeiden hen te bellen als er nog iets gebeurde. Op 16 en 23 oktober, werd uw moeder geslagen in Mosquera. Haar gezicht was er erg aan toe. De politie zei dat uw moeder naar Bogota moest gaan om een klacht in te dienen. In oktober en november kreeg uw moeder geregeld dreigbrieven van de Aguilas Negras, alsook een enkele van de Autodefensas Gaitanistas. De dreigbrieven werden thuis bezorgd. In enkelen dreigbrieven werden ook u en uw zus bedreigd. Ook waren er dreigmails en –telefoons, waarvan jullie er vier in transcriptie neerleggen. Op 5 november 2018, werd uw moeder opnieuw bedreigd in Mosquera, evenals op 12 november 2018 toen ze met de dood werd bedreigd indien ze die plaats niet zou verlaten. Om onder te duiken gingen jullie van 14 november tot 20 november op hotel. Maar ook daar kreeg uw moeder een dreigbrief. Jullie keerden terug naar Bogota. In het geheim zocht u informatie over asielprocedures in derde landen en kocht u vliegtickets naar Brussel. Pas nadat u in uw bedrijfje een dreigbrief kreeg waarop uw naam stond en waarin werd bedreigd een bom te plaatsen in het bedrijf, kon u uw moeder overtuigen om het land te verlaten. U, uw moeder en zus kwamen op 25 december 2018 aan op Zaventem en diende er onmiddellijk een vraag om internationale bescherming in. Na jullie aankomst in België ontving uw moeder nog steeds dreigtelefoons.

Bij terugkeer vreest u de Aguilas Negras. U vreest dat uw moeder, u en/of uw zus zouden worden vermoord.

Ter ondersteuning van uw aanvraag om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw paspoort en ID-kaart werd ingehouden door de politie van Zaventem. Verder verwijst u naar dezelfde documenten als inzake de aanvraag van uw moeder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet met betrekking tot uw reismotief – u was immers niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van uw verblijf bleken – en het feit dat u bij aankomst in België niet over een terugkeerticket beschikte, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient door het Commissariaat –generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals omschreven in het art. 48:4 §2, b van de Vreemdelingenwet. U verklaart dat uw redenen van vertrek uit en vrees bij terugkeer naar Colombia integraal gebaseerd is op het feit dat uw moeder omwille van haar sociaal-politieke werd bedreigd, en als gevolg daarvan ook u en uw zus werden bedreigd (CG p.6). ten aanzien van u dient dan ook dezelfde beslissing te worden aangehouden als deze in het kader van de vraag om internationale bescherming van uw moeder.

Deze beslissing luidt als volgt:

"Na grondige analyse van uw verklaringen en stukken in het administratieve dossier dient er door het Commissariaat –generaal voor de Vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling overeenkomstig Art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt een risico te lopen op een gegronde vrees voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

U baseert uw vrees voor vervolging op uw profiel van sociaal leidster in uw land van herkomst. Echter uit uw diverse verklaringen alsook uit de door u neergelegde stukken blijkt dat uw bewering een sociaal leidster te zijn geweest in Mosquera onvoldoende overtuigend is.

Ten eerste moet worden vastgesteld dat u verklaart als lerares aan alfabetiseringsprojecten te hebben deelgenomen, alsook het verlenen van materiële hulp aan minderbegoede mensen. U zou dit gedaan heb op individuele basis met uw eigen middelen (CG p.4). Ten bewijze hiervan legt u enkele foto's neer van u en uw dochter op bezoek in een inheems dorp, zijnde in Aquchira (CG p.11). Hoewel de foto aantoont dat u daar bent geweest geeft hij verder geen zicht op de context van uw aanwezigheid daar. U toont ook een foto van uzelf voor het Vrouwenhuis in Bogota, maar ook deze zegt niets over uw engagement. U toont ook enkele foto's van uzelf en uw dochter en stelt dat deze gemaakt zijn in de gemeentenzaal van Mosquera (CG p.11). Op een van de foto's is ook uw dochter te zien.

Hoewel het kan worden aangenomen dat u hier en daar op eigen initiatief aan sociaal werk deed, baseert u uw vrees voor vervolging op uw sociaal werk in Mosquera.

U stelt dat u al bekend was omwille van uw sociaal werk en op 25 april 2018 door een vriendin/ kennis werd gevraagd om mee te werken met de partij Colombia Humana (CG p. 4-5). Het zou naar aanleiding van dit werk zijn dat u vanaf september- oktober 2018 zou zijn bedreigd (CG p.7). Echter, uw verklaringen over uw werk in Mosquera zijn onvoldoende overtuigend.

U verklaart dat u in Mosquera meewerkte aan een alfabetiseringscampagne en er wekelijks les gaf aan kinderen, maar ook aan volwassenen en oudere mensen. U stelt dat u na een tijdje ook hulp bood aan de dorpelingen, die in de periode 2008-2011 (onwettig) onteigend werden (CG p. 5-6). U zou mensen geholpen hebben bij het opstellen van de nodige papieren, het aanstellen van advocaten e.d. opdat ze een petitie zouden kunnen indienen bij het Ministerie voor de Restitutie van de Gronden. Het is dit werk dat er toe leidde dat u werd bedreigd door de Aguilas Negras.

Bij verschillende aspecten van uw verklaringen kunnen echter ernstige vraagtekens worden geplaatst, die de geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake niet ten goede komen. Wat betreft uw engagement voor Colombia Humane, legt u één brief met hoofdding neer, die verwijst naar uw samenwerking met hen en die u zou zijn gegeven nadat u hen heeft aangesproken naar aanleiding van de dreigementen. Opvallend bij deze , zijn uw verklaringen over wie van de partij u waar heeft aangesproken om deze brief te krijgen (CG p.10). Immers, u gevraagd waar het partijbureau is, zegt u dat het tijdens de verkiezingen in Teo sakia was maar dat u het nu niet weet, dat het misschien enkel tijdens de verkiezingen daar was. Aangezien de verkiezingen rond waren in juni 2018 en u de brief aangaande de bedreigingen in oktober/november verkreeg, werd u de vraag gesteld waar u die brief dan gekregen heeft, waarop u antwoordt dat het in dat bureau was. Dit is een merkwaardig antwoord aangezien u eerder verklaarde dat het bureau er misschien enkel tijdens de verkiezing was. Bijgevolg valt moeilijk te begrijpen dat u die brief gekregen heeft in dat bureau gezien u tegelijkertijd stelt dat u niet eens zeker weet of dat bureau er in die periode nog was.

Behalve deze brief geeft u geen enkel overtuigend bewijs van uw werkzaamheden voor de partij, i.c. in Mosquera. Hoewel het in april 2018 volop verkiezingsperiode was, en Gutavo Petro tweede werd in de eerste ronde van de presidentsverkiezingen, legt u geen enkele foto noch filmpje neer waarop zichtbaar is dat u tot deze partij behoort en aan hun activiteiten deelnam. Bovendien is het heel bevreemdend dat u verklaart de eerste keer te zijn bedreigd in de nacht van 01 september 2018 toen u thuis kwam van Mosquera, na lang te hebben gewerkt (CG p6). Echter, die dag was er een zeer grote manifestatie én onthaal van Gutavo Petro zelf (zie info Youtube, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier). Het is bevreemdend dat u daar geen enkel gewag van maakt, in die mate dat het uw beweerde sociaal-politiek engagement verder ondermijnt. Bovendien heeft u er geen idee van of het project in Mosquera nog bestaat (CG p.10) en heeft u ook geen weet van de andere collega's van het team en de personen die samen met u genoemd worden in de door u neergelegde dreigbrief (CG p.10). Enkel met uw vriendin G.G. zou u nog contact hebben. Uw verklaring dat u niets weet over de anderen is weinig overtuigend.

Over uw verklaringen dat u in de school van Columbia Humana in Mosquera alfabetiseringscursussen gaf en onteigende boeren hielp in hun petitie om hun gronden terug te krijgen, dient verder het volgende te worden opgemerkt.

Op de vraag wie de burgemeester van Mosquera is (CG p.6) stelt u dat L. A. R. R. , voor de Volteo de Tierras (onteygening) heeft gezorgd , samen met zijn echtgenote, E. P. en de inspecteur van de politie W., schepen is V. J. C. G. en de contractor E.P.. Hierbij moet worden opgemerkt dat u deze namen afleest van een papier. Bovendien blijkt uit informatie (waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier) dat het inderdaad zo is dat L. A. R. R. in 2012 werd aangeklaagd voor deze onwettige onteygeningen. Hij was toen al geen burgermeester meer. Volgens informatie (zie dossier), is de huidige burgemeester R. E. C., sinds 2016 in deze functie. Verder stelt u dat u geen klacht heeft kunnen indienen bij de politie in Mosquera omdat de inspecteur van de politie, W. betrokken was bij de zaak (CG p. 9). Echter ook deze persoon is aangeklaagd en staat terecht, samen met L. A. R. R. en de andere door u genoemde personen (zie artikel van OTV Television dd. 26 juli 2017). Ongetwijfeld bent u als opgeleide en geïnformeerde vrouw (CG p.3) wel op de hoogte van deze zaak aangezien het uitgebreid in de media komt én de teruggave van de gronden een speerpunt was in het beleid van voormaling president Santos, maar het feit dat u deze namen noemt én afleest van een papier, getuigt niet van een daadwerkelijke betrokkenheid bij deze zaak. Verder werd u ook gevraagd welke advocaten zich bezig hielden met de petitie van de inwoners van Mosquera (CG p. 5-6). U noemt hierbij A.S., die effectief gespecialiseerd blijkt in eigendomsrecht (zie FB –pagina toegevoegd aan het administratieve dossier).

Verder verklaart u dat de regio Mosquera een zone van geweld is (CG p.6). Het is dan ook weinig aannemelijk dat u uw dochter zou meenemen tijdens uw werk, omdat u wilde dat ze sociaal werk zou leren (CG p. 11). Hierover werd ook een vraag gesteld aan uw zoon, of zijn zus soms meeding naar Mosquera (CG zoon p.6). In eerste instantie antwoordt hij ontkennend op de vraag en verklaart zelfs dat hij het niet toeliet dat u haar meenam. Echter, hem geconfronteerd met uw verklaring, wijzigt hij zijn verklaring en stelt niet altijd op de hoogte te zijn maar als hij thuis was, liet hij zijn zus niet meegaan naar Mosquera. Het is duidelijk dat hij zijn enkel verklaringen aanpast omdat het beter uitkomt. Wat er ook van zij, de foto's van in de gemeente Mosquera geven geen zicht op de activiteiten die u daar zou hebben gehad. Bijkomend dient nog te worden opgemerkt dat er ook op uw FBprofiel geen enkele verwijzing staat naar uw sociaal-politiek werk, ook niet in de periode van voor de beweerde bedreigingen.

Uit het bovenstaande volgt dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt een sociaal leidster te zijn in Mosquera in het kader van de "Restitucion de las Tierras", in die mate dat u het doelwit zou worden van de Aguilas Negras (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).

Aangaande de ingeroepen dreigementen, dient er ook op de worden gewezen dat u ernstige problemen van mishandeling en bedreigingen heeft gekregen vanwege uw ex-partner (zie neergelegde gerechtelijke stukken). Uw zoon verklaart hierover dat u en uw dochter op een gegeven moment in een vluchthuis voor vrouwen werden opgenomen (CG zoon p. 7). Uw ex-man werd een contactverbod opgelegd. Het vermoeden bestaat dat u bepaalde dreigementen die verband houden met uw ex-partner, in een andere context plaatst. Zo zou het ook op advies van de politie zijn, dat de dreigetelefoons in transcriptie werden gezet (CG p.10) wat eigenaardig is aangezien u meermaals verklaart dat de politie noch in Mosquera noch in Bogota oor hadden naar de dreigementen inzake uw sociaal-politiek werk. Deze van Bogota verwezen telkens naar het feit dat u al bescherming had vanwege uw man, en dat meer niet nodig was (CG p.8). Hierbij dient ook te worden aangehaald dat uw vertrek uit Bogota niets te maken heeft met de problemen met uw ex (CG p.11).

Aangaande de eerste bedreiging, op 1 september 2018 (CG p.7) aan uw voordeur, waarbij uw taxi in de nacht werd gecoupeerd door een andere wagen, vier personen uitstapten en de chauffeur wilden dwingen uit te stappen, om u daarna te kunnen ontvoeren, moet toch worden opgemerkt dat de context niet duidelijk is (CG p.6-7). Pas later, na de dreiging op 16 oktober in Mosquera, zou u twee mannen hebben herkend. Het is echter weinig aannemelijk dat mensen, gesteld dat ze van Aguilas Negras zijn, zoals de gepresenteerde dreigbrieven aangeven, u eerst zomaar zonder waarschuwing zouden willen ontvoeren, om u dan anderhalve maand later enkel een verbaal dreigement te geven (CG p.7). De politie in de buurt van uw huis, dacht dat het incident met de taxi eerder te maken had met uw ex-partner. Uw zoon heeft veel uitleg gegeven bij de video (CG zoon p. 5). Het eerste stuk komt ook overeen met uw beschrijving van het incident (CG p.6). De taxi rijdt inderdaad achteruit en komt dan terug gereden, volgens uw zoon –en ook volgens u- nadat u om de hoek bij de politie was. Er stapt een vrouw uit, die heel rustig naar de poort wandelt. Het is heel moeilijk te zien of u dat daadwerkelijk bent. In ieder geval stapt u heel rustig uit de auto richting te deur. Na een poging tot ontvoering zou men dat niet verwachten. Vervolgens stapt er een andere vrouw in de taxi. Uw zoon zei dat het uw collega was. Over haar heeft u spontaan geen melding gemaakt. Echter dat zij, nadat jullie bij de politie om de hoek waren na een poging tot ontvoering ,te voet terugkwam naar uw huis, zoals uw zoon verklaart, is bevreedend.

Op 23 oktober zou u in Mosquera door dezelfde mannen geslagen zijn. U bent hierop naar de politie van Mosquera gestapt, die u doorverwezen naar Bogota en ook geen hulp wilden bieden omdat de inspecteur betrokken was bij de zaak van onteigening. Bovenstaand werd hierop al geargumenteed. Over de mishandeling zei uw zoon dat u zwaar in het gezicht werd geslagen en toonde hij een foto (CG zoon p.7). Echter, het is toch weinig aannemelijk dat u na een dergelijke fysieke aanval, gesteld dat die aanval te maken had met uw werk als sociaal leidster in Mosquera, wat sterk betwijfeld wordt, nog terug zou gaan naar Mosquera op 05 november, om daar bij wijze van afscheid - want u ging stoppen met uw werk daar-, aan een manifestatie deel te nemen (CG p. 8). Het is bovendien niet geloofwaardig dat u alleen naar Mosquera zou zijn gegaan, terwijl u toch eerder verklaarde, dat u met een team werkte in Mosquera (CG p. 6). Dat u vervolgens, nadat u op de 5de november 2018 uit de menigte werd gesleurd en vreesde dat ze u ergens zouden doden, toch nog op 12 november 2018 zou teruggaan naar Mosquera is niet aannemelijk.

Verder geeft u geen begin van bewijs van uw klachten bij de politie, in het kader van de bedreigingen omwille van uw sociaal-politiek profiel.

Dit is bevreemdend aangezien u beweert dat u met al de stukken, camera-beelden, dreigbrieven enz. naar de politie bent gegaan (CG p.9). Het enige wat u neerlegt is uw eigen petitie dd. 22 november 2018 (CG p.10). Dat deze effectief is neergelegd bij de politie kan niet worden opgemaakt uit het stuk. U probeert wellicht aan te tonen dat de politie u niet wilde beschermen, maar in deze context is het dan ook merkwaardig dat in de brief van de partij staat dat advocaten bezig zijn met uw zaak. U hierop gewezen en gevraagd of dit effectief zo is (CG p.10), antwoordt u "misschien wel", omdat de partij volgens u toch geen bescherming biedt. Men mag toch verwachten dan u meer toelichting zou geven, in plaats van een dergelijk weinig betrokken antwoord.

Wat de dreigbrieven van Aguilas Negras betreft, moet worden opgemerkt dat u stelt dat die telkens thuis zijn bezorgd, de doodsaankondiging werd zelfs op uw deur geplakt. Deze brieven zouden telkens in de receptie van uw residentie zijn afgegeven (CG p.9). Het gaat om meerdere dreigbrieven. Aan uw zoon werd ook gevraagd hoe het mogelijk was dat ze zoveel brieven aan jullie adres konden worden bezorgd, aangezien dat jullie in een bewaakte residentie wonen (CG zoon, p. 6). Uw zoon zei dat het niet zo'n goede bewaking is en dat eenieder er binnen kan. Nochtans is er op de video duidelijk te zien, dat er elektronische poorten zijn. Uw uitleg over de wijze waarop u de brieven gekregen heeft, overtuigt niet.

Bovendien, zoals bovenstaand aangetoond, is uw sociaal profiel niet voldoende aangetoond en zeker niet voldoende uitgesproken opdat u zich zo'n hardnekkige bedreiging vanwege deze beruchte groep, die verantwoordelijk wordt geacht voor de "sociale opruiming" (zie documentatie toegevoegd aan het administratieve dossier) op de hals zou halen. Indien individuen van deze groep, u werkelijk viseerden, hadden ze naar alle waarschijnlijkheid al eerder – en op doeltreffende wijze - afgerekend met u in plaats van u meerdere bedreigingen te sturen. Of de dreigbrieven authentiek zijn is dus maar de vraag.

Uit de informatie blijkt ook dat de Aguilas Negras geen duidelijke groep is met een centrale commando – structuur of iets dergelijks, maar eerder een "merknaam" die door verschillende groepen/ netwerken wordt gebruikt om te intimideren en te bedreigen. Er kan dan ook o.i. geen geloof worden gehecht aan de verklaringen van u en uw zoon, dat ze jullie ook in Medillin viseerden (CG p.10) en een dreigbrief lieten toekomen in jullie hotel in Medillin, waar jullie hebben verbleven van 14 november tot 20 november (CG zoon p. 7-8). Uw zoon alludeerde op een soort inlichtingen netwerk van de groep, maar dit wordt tegengesproken door objectieve informatie.

Dat u ook een dreigbrief neerlegt van de Autodefensas Gaitanistas die iets helemaal anders zijn dan de Aguilas Negras (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier) en waarnaar u niet heeft verwezen wanneer u werd gevraagd door wie uw werd bedreigd (CG p. 6), wekt verbazing. Uw zoon werd hierover gevraagd en verklaart dat ook jullie verbaasd waren en dat hij nooit eerder van die groep had gehoord, maar dat het wellicht dezelfde mensen zijn, die jullie willen laten geloven dat er meerdere groepen achter u en uw familie aanzitten (CG zoon p. 8). Dit argument overtuigt niet.

Het is bovendien heel merkwaardig dat uw zoon dagenlang heeft moeten aandringen op uw vertrek en hij zonder uw medeweten de tickets van Cancun naar Brussel zou hebben geboekt (CG p.10 en CG zoon p. 4). Pas na het laatste dreigement (zie brief) waarin uw zoon wordt bedreigd en ermee gedreigd wordt een bom in jullie bedrijf te plaatsen, zou u besloten hebben om jullie land te verlaten, hoewel uw kinderen al eerder werden genoemd in een dreigbrief.

Uit het bovenstaande blijkt dat u uw persoonlijke vrees voor vervolging onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt en bijgevolg wordt u de hoedanigheid van Vluchteling geweigerd. Dient tevens te worden vastgesteld dat jullie zich erg goed op de hoogte hebben gesteld en informatie hebben opgezocht over de mogelijkheid om ergens asiel aan te vragen (CG zoon p.4). U heeft tevens een indrukwekkend geordend dossier samengesteld. Zoals bovenstaand ten gronde besproken, kan er echter aan de stukken aangaande uw profiel en de bedreigingen aan uw adres onvoldoende geloof worden gehecht. Hieruit volgt dat er ook geen geloof kan worden gehecht aan de dreigementen ten aanzien van uw zoon en minderjarige dochter op grond van het door u ingeroepen profiel.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Colombia werd het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia" van september 2015 in rekening genomen. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Colombiaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites beoordeeld dient te worden.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar.

Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef evenwel voortduren. Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van het FARC, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord uitgebreid zijn.

Zowel uit voornoemde UNHCR Eligibility Guidelines, als uit de COI Focus Republique de Colombia: Situation sécuritaire van juni 2018 blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Zo speelt het gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's en de Colombiaanse autoriteiten zich hoofdzakelijk af op het platteland. In andere regio's en in de (groot)steden wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict. De moorden die in de steden worden gepleegd betreffen bovendien quasi uitsluitend burgers met een specifiek profiel, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Het geweld in de steden houdt bijgevolg eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie, doch heeft geen uitstaans met art. 48/4, § 2, c Vw. . Voor de toepassing van dit wetsartikel is immers vereist dat er sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard is.

Het CGVS ontkent, noch betwist aldus niet dat er nog gewapende confrontaties en veiligheidsincidenten plaatsvinden in Colombia. Echter, omwille van de hierboven beschreven regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Colombia, dient er niet alleen rekening gehouden te worden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Colombia, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad BOGOTA te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Colombia complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er burgers in de stad Bogota actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Uw paspoort en ID-kaart zijn een aanwijzing van uw nationaliteit en identiteit die hier verder niet ter discussie staan.

De andere neergelegde stukken werden bovenstaand voldoende besproken. Documenten hebben bovendien pas enige bewijswaarde indien ze een voldoende geloofwaardig relaas ondersteunen, wat i.c. niet het geval is. Overigens wordt de authenticiteit van de documenten die te maken hebben met de ingeroepen bedreigingen vanwege de Aguilas Negras ten zeerste betwijfeld. Dit geldt ook voor de brief die betrekking heeft op uw beweerde engagement voor de partij Colombia Humana. Over de stukken in verband met geweld van uw ex-partner moet worden opgemerkt, dat u verklaarde dat deze situatie niets met uw vrees bij terugkeer heeft te maken."

Inzake uw persoonlijke omstandigheden is er geen enkele indicatie waardoor bovenstaande vaststellingen in het gedrang zouden komen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Inzake de procedure

2.1. De Raad stelt vast dat de verzoeken om internationale bescherming die door beide verzoekers werden ingediend nauw verbonden zijn. Deze samenhang blijkt tevens uit het feit dat zij *quasi* identieke verzoekschriften hebben ingediend. Omwille van deze vastgestelde samenhang worden de dossiers in het kader van een goede rechtsbedeling gevoegd.

3. Over het beroep

3.1. Verzoekschrift

Verzoekers voeren in hun verzoekschriften van 28 juni 2018 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker J. stelt in zijn verzoekschrift dat zijn relaas onlosmakelijk verbonden is met dat van zijn moeder, verzoekster A., en dat het hele gezin een doelwit werd van de Aguilas Negras omwille van de vrijwilligersactiviteiten van zijn moeder.

Verzoekster voert aan dat zij in tegenstelling tot wat verweerder voorhoudt, de autoriteiten niet misleid heeft met betrekking tot haar reismotief, nu zij over een terugkeerticket beschikte en onmiddellijk aan de douanediens ten verklaarde dat ze een verzoek om internationale bescherming wilde doen.

Zij volhardt dat zij vrijwilligster was die Colombia Humana bijstond in haar activiteiten.

Waar verweerder opwerpt dat verzoekster onvoldoende stavingsmiddelen heeft om haar vrijwilligerswerk aan te tonen, voert verzoekster aan dat zij geen toerist was die kwam foto's nemen, maar de lokale bevolking in Mosquera wilde helpen. Zij legt uit dat het voor haar allerminst belangrijk was om foto's te hebben, maar geeft aan dat er niettemin enkele foto's zijn die haar sociaal engagement en aanwezigheid in Mosquera aantonen. Verder legt zij uit dat zij haar Facebookpagina niet gebruikt om haar hele leven te delen met iedereen, maar enkel voor familie gerelateerde zaken en dat het bovendien extreem gevaarlijk is om je online als sociaal leidster of mensenrechtenactiviste te profileren.

Aangaande de vaststelling van verweerder dat verzoekster onvoldoende informatie heeft met betrekking tot de partij Colombia Humana, stelt verzoekster dat haar werk in Mosquera niet haar enige activiteit was, maar dat zij ook in Bogota aan heel wat liefdadigheidsacties deelnam. Zij stelt bovendien duidelijk te hebben verklaard dat het partijbureau, ten tijde van de verkiezingen, in Teusaquillo (en niet "Teo Saskia") gevestigd was. Zij legt uit dat de brief van Colombia Humana werd ontvangen in de periode van de bedreigingen, namelijk oktober-november 2018, op het bureau van verzoekster en dat zij deze dus niet heeft ontvangen op het bureau van Colombia Humana te Teusaquillo. Zij stelt dat dit verkeerd werd vertaald door de tolk. Zij heeft louter verklaard dat het bureau ten tijde van de verkiezingen te Teusaquillo was, omdat zij nu, sedert december 2018, geen weet meer heeft van waar het bureau op heden gevestigd zou zijn.

Verzoekster herneemt dat zij vrijwilligster was en geen officiële functie bekleedde, dat zij nog steeds contact heeft met G.G., maar niet met de andere vrijwilligsters gezien de vrijwilligsters regelmatig wisselden en afhaakten.

Waar verweerder meent dat verzoekster onvoldoende informatie heeft gegeven met betrekking tot Mosquera zelf en de overheids- en politiediensten, benadrukt verzoekster dat zij gesproken heeft over de schuldige figuren met betrekking tot de 'Volteo de Tierras' en dat ze heeft aangegeven dat dit fenomeen in de periode tussen 2008 en 2011 gebeurde. Zij legt uit dat de burgemeester waarover zij sprak niet de huidige burgemeester is, maar die uit de relevante periode. Zij wijst erop te hebben gesproken over Unit for the Restitution of Land in Colombia en de naam van de advocaat A.S. te hebben gegeven, waarvan ook verweerder moest toegeven dat hij wel degelijk een advocaat is die gespecialiseerd is in eigendomsrecht. Zij beklemtoont ook andere schuldige figuren te hebben genoemd, zoals V.J.C. en de politie-inspecteur W., en dat zij geen klacht kon indienen bij de politie in Mosquera, omdat de politie-inspecteur W. betrokken was bij de "Volteo de Tierras". Zij wijst erop dat verweerder verklaarde dat de heer W. inderdaad vervolgd wordt voor zijn betrokkenheid bij de "Volteo de Tierras" en hieruit afleidt dat de verklaringen van verzoekster foutief zou zijn. Verzoekster betoogt echter dat uit dit gegeven zeer duidelijk valt af te leiden hoe corrupt het politiestelsel is in Colombia, en meer bepaald in Mosquera, en dat het voor haar onmogelijk was een klacht in te dienen.

Verzoekster haalt nog aan dat het gegeven dat zij een stuk papier gebruikte waarop informatie was geschreven niet in haar nadeel kan spelen, nu zij het als lerares gewend was om zich goed voor te bereiden en gestructureerd te doceren. Hetzelfde geldt voor de neergelegde stukken. Zij kan niet inzien dat "het CGVS enerzijds vaststelt dat er een "indrukwekkend geordend dossier werd samengesteld", om daaruit te concluderen dat er onvoldoende bewijs is en men de geloofwaardigheid van de stukken betwijfelt.". Waar verweerder stelt "Documenten hebben bovendien pas enige bewijswaarde indien ze een voldoende geloofwaardig relaas ondersteunen", alsook "wordt de authenticiteit van de documenten die te maken hebben met de ingeroepen bedreigingen vanwege de Aguilas Negras ten zeerste betwijfeld. Dit geldt ook voor de brief die betrekking heeft op uw beweerde engagement voor de partij Colombia Humana", betoogt ze dat verweerder haar documenten uitsluit, louter omdat men deze niet voldoende overtuigend vindt, zonder de echtheid ervan na te gaan. Zij verwijst naar de zaak 'Singh e.a. v. België' uit 2012, waarin het EHRM besliste dat "het uitsluiten van documenten die de kern van het verzoek tot bescherming vormen zonder eerst de echtheid ervan te verifiëren, indruist tegen een zorgvuldig en grondig onderzoek van de aanvraag.". Verzoekster haalt tevens het voordeel van de twijfel aan.

Verder betoogt verzoeker dat het "ongehoord [is] om dan te moeten lezen dat het verhaal ongeloofwaardig zou zijn en dat, als de bedreigingen echt waren, deze personen verzoekster al vroeger uit de weg geruimd zouden hebben.". Verzoekster wijst erop dat de Aguilas Negras tot de 5 machtigste gewapende groeperingen van Colombia behoren (stuk 4, p. 6) en volhardt dat zij door deze groepering bedreigd werd. Waar verweerder er de nadruk op legt dat er tevens sprake was van één bedreiging geuit door de 'Autodefensas Gaitanistas', en dat dit toch wel vreemd was, stelt verzoekster dat zowel de Aguilas Negras en de Autodefensas Gaitanistas groeperingen zijn die beiden beschouwd worden als opvolgers van AUC (stuk 5). Zij meent dat het dan ook niet onwaarschijnlijk is dat zij in bepaalde gevallen samenwerken, zeker met het oog op het bedreigen van sociaal geëngageerde mensenrechtenactivisten.

Zij benadrukt dat zij gevaar loopt in geheel Colombia, aangezien de Aguilas Negras een nationale paramilitaire organisatie is (stuk 4, p. 53) en zij bovendien met een hoog niveau van coördinatie opereren en beschikken over een netwerk van informanten, in tegenstelling tot wat er wordt beweerd in de beslissing van het CGVS. Verzoekster wijst erop dat dit de reden is waarom het oorspronkelijk uitgeoefende intern vluchtalternatief, de vlucht naar Medellín, ondoeltreffend bleek: "Meteen was de organisatie op de hoogte van de vlucht en stroomden de dreigementen ook in Medellín binnen aan het adres van verzoekster en haar gezinsleden. Niet in Medellín, noch elders in Colombia, was zij welkom.". Een intern vluchtalternatief wordt volgens verzoekster daarenboven compleet onmogelijk gemaakt, gelet op het feit dat de staat zelf, Colombia zelf, geen enkele actie onderneemt tegen deze groeperingen (stuk 3, p. 43).

Verzoekster benadrukt nog dat het profiel van mensenrechtenactiviste een zeer gevaarlijke activiteit in Colombia uitmaakt (stuk 3), dat de overheid amper maatregelen neemt, en dat een kennis en mensenrechtenactiviste S.M.R.C. recent nog gedood werd.

Verzoekster wijst er nog op dat zij in Colombia een carrière had, beschikte over 2 onroerende goederen en aan vrijwilligerswerk deed omdat zij voldoende middelen heeft, zodat er dan ook geen enkele reden denkbaar is dat zij haar leven in Colombia zou opgeven, anders dan de reden dat het voor haar en haar familie te gevaarlijk was om in Colombia te verblijven.

3.2. Stukken

Bij hun verzoekschriften leggen beide verzoekers volgende stukken neer:

- “3. *Colombia, No Peace for Human Rights Defenders, Fact Finding Mission Report May 2018.*
4. *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia, UNCHR September 2015*
5. *Immigration and Refugee Board of Canada: Responses to Information Requests*
6. *Ticket terugvlucht voor 13 januari 2019, reeds gekocht op 1 december 2018.*”

Ter terechtzitting leggen verzoekers een aanvullende nota neer met stukken.

3.3. Over de gegrondheid van het beroep

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van hun verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

3.4.1. Beide verzoekers verklaren Colombia te zijn ontvlucht uit vrees voor vervolging omwille van verzoeksters activiteiten als sociaal leidster in Mosquera (notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster van 22 januari 2019 (hierna: notities verzoekster A.), p. 4).

3.4.2. Verzoekster A. leidde een gevuld leven. Verzoekster was co-vennoot met haar zoon in een software bedrijfje. Ze verklaarde dat zij, naast haar vaste baan als kleuterjuf, in de school van Columbia Humana in Mosquera als lerares alfabetiseringscursussen gaf en tevens onteigende boeren hielp in hun petitie om gronden terug te krijgen (notities A., p. 4-5). Zij deed dit nadat een kennis, G.G., haar op 25 april 2018 vroeg om mee te werken met de partij Colombia Humana (notities A., p. 5). Verzoekster A. beweerde dat zij omwille hiervan bedreigd werd vanaf september 2018 (notities A., p. 7). Hoewel, gelet op verzoeksters verklaringen en stukken die ze neerlegt, kan aangenomen worden dat verzoekster op eigen initiatief aan sociaal werk deed, dient opgemerkt dat zij haar samenwerking met Colombia Humana in Mosquera niet weet hard te maken.

3.4.3. Vooreerst legde verzoekster A., behalve één brief, geen stukken neer die haar werkzaamheden voor Colombia Humana in Mosquera kunnen staven. Over deze brief, die zij zou verkregen hebben nadat zij Colombia Humana had aangesproken naar aanleiding van de dreigementen, legde verzoekster A. echter ongerijmde verklaringen af.

Zo gaf verzoekster A. aan dat zij de partij had aangesproken in het bureau in "Teo Sakia" (notities A., p. 10), om daarna te stellen dat het partijbureau tijdens de verkiezingen in Teo Sakia was, maar dat zij het nu niet weet en dat het misschien enkel tijdens de verkiezingen daar was (notities A., p. 10). De verkiezingen waren echter rond in juni 2018, zodat niet kan worden ingezien dat verzoekster A. die brief gekregen heeft in dat bureau gezien zij tegelijkertijd stelde dat zij niet zeker wist of dat bureau er in die periode nog was. De vaststelling dat verzoekster A. niet aannemelijk kan toelichten hoe zij deze brief verkregen heeft, ondergraaft de authenticiteit ervan, alsook de geloofwaardigheid van haar verklaringen contacten te hebben met Colombia Humana. Dit klemt te meer nu niet kan worden ingezien dat verzoekster A. geen andere documenten kan voorleggen die haar activiteiten voor de partij in Mosquera kunnen aantonen. Immers, de verkiezingsperiode was volop aan de gang in april 2018 en Gustavo Petro van Colombia Humana werd tweede in de eerste ronde van de presidentsverkiezingen, doch verzoekster A. legde geen enkele foto of filmpje neer waarop zichtbaar is dat zij tot deze partij behoort en aan hun activiteiten deelnam. De door verzoekster voorgelegde partijkaart kan evenmin haar partijactiviteiten in Mosquera aantonen.

3.4.4. Waar verzoekster A. aanvoert dat zij geen toerist was die foto's kwam maken, maar de lokale bevolking in Mosquera kwam helpen, neemt dit niet weg dat redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoekster haar samenwerking met Colombia Humana in Mosquera met objectieve stukken zou kunnen aantonen indien waarachtig. Bovendien zoals ook het verzoekschrift aanvoert, blijkt uit de door verzoekster voorgelegde stukken, dat verzoekster A. nauwgezet alle documenten, die van belang kunnen zijn, bijhoudt en ordent.

3.4.5. Aangaande de brief verduidelijkt verzoekster A. in haar verzoekschrift dat zij deze ontvangen heeft in de periode van de bedreigingen op haar bureau en dat zij deze dus niet heeft ontvangen op het bureau van Colombia Humana te Teusaquillo. Zij voert aan dat dit verkeerd werd vertaald door de tolk. De Raad kan slechts vaststellen dat dit geen grondslag vindt in het administratief dossier. Immers dient te worden vastgesteld dat ter verhoor aan verzoekster uitdrukkelijk werd gevraagd of zij de tolk begreep en er werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Zij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken, maar heeft naar aanleiding van het verhoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen tolk en haarzelf. Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst laattijdig een opmerking gemaakt. Verzoekster A. gaat er in deze eveneens aan voorbij dat de tolk hiertoe geaccrediteerd is en dat het CGVS er geen belang bij heeft geen kundige tolk aan te stellen.

3.4.6. Verzoeksters A. socio-politieke engagement wordt verder ondergraven nu zij verklaarde de eerste keer te zijn bedreigd in de nacht van 1 september 2018 toen zij thuiskwam van Mosquera, na lang te hebben gewerkt (notities A., p. 6). Verzoekster A. maakt geen enkel gewag van een zeer grote manifestatie en het onthaal van Gustavo Petro diezelfde dag (zie Youtube-fragment) terwijl dit toch een bijzonder belangrijk gegeven was in de stad. Aldus kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoekster A., indien ze politiek sympathisant of lid was als sociaal leidster, aanwezig zou zijn op dergelijke manifestatie, minstens ervan op de hoogte zou zijn. Ook de vaststelling dat verzoekster op heden niet weet of het project in Mosquera nog bestaat (notities A., p. 10), ondermijnt haar politieke profiel en haar beweringen haar te hebben ingezet voor dit project. Dit blijkt tevens nu zij evenmin op de hoogte is van de situatie van de andere collega's in het team en de personen die samen met verzoekster A. genoemd worden in de door haar neergelegde dreigbrief (notities A., p.10). Enkel met haar vriendin G.G. zou verzoekster A. nog contact hebben (notities A., p. 12). Nochtans mag van iemand die haar land van herkomst heeft ontvlucht omwille van bepaalde problemen enige belangstelling worden verwacht in de evolutie van deze problemen, en dus ook die van haar lotgenoten.

3.4.7. Waar verzoekster A. aanvoert dat zij nog steeds contact heeft met G.G., maar niet met de andere vrijwilligsters gezien de vrijwilligsters regelmatig wisselden en afhaakten, merkt de Raad op dat verzoekster A. tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat zij geen contact meer had met de anderen die bedreigd werden omdat het volgens hen niet veilig was ("*We zijn verspreid, we zijn uit elkaar, uit veiligheid en we geen contact meer met elkaar, uit de veiligheid van iedereen.*", notities A., p. 10). Dat verzoekster A. vervolgens in haar verzoekschrift stelt dat ze geen contact meer heeft omdat de andere vrijwilligers regelmatig wisselden en afhaakten is aldus een loutere *post factum* verklaring die niet kan worden aangenomen.

3.4.8. Hoewel verzoeksters A. verklaringen overeenkomen met algemeen bekende informatie, kunnen deze haar persoonlijke betrokkenheid niet aantonen.

Op de vraag wie de burgemeester van Mosquera is, antwoordde verzoekster "(kijkt op papier) L. A. R. R., die heeft voor de *volteo de tierras* gezorgd, samen met zijn echtgenote, die heet E. P. en samen met de inspecteur van de politie W. R. C. (namen heeft ze op een papier geschreven) en de schepen is V. J. C. G., en de contractor E. P." (notities A., p. 6). Verzoeksters A. verklaringen stemmen overeen met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (El Espectador "*Revuelo político en Mosquera*" van 3 april 2012), waaruit blijkt dat het inderdaad zo is dat L. A. R. R. in 2012, die toen al geen burgemeester was, werd aangeklaagd voor deze onwettige onteigeningen. Verder gaf verzoekster aan dat zij geen klacht heeft kunnen indienen bij de politie in Mosquera omdat de inspecteur van de politie, W., betrokken was bij de zaak (notities A., p. 9). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat ook deze persoon is aangeklaagd en terechtstaat, samen met L. A. R. R. en de andere door verzoekster A. genoemde personen (OTV Television "*Imputación de cargos en Mosquera*" van 25 juli 2017). Verzoekster A. gaf verder aan dat A.S. een advocaat was die zich bezig hield met de petitie van de inwoners (notities, p. 6). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat A.S. effectief gespecialiseerd is in eigendomsrecht (Facebookprofiel A.S.). Dergelijke theoretische kennis over deze zaak, die overigens uitgebreid in de media aan bod kwam en waarbij kan worden opgemerkt dat de teruggave van de gronden een speerpunt was in het beleid van voormalig president Santos, kan gemakkelijk worden opgezocht en aldus verzoeksters persoonlijke betrokkenheid niet aantonen. Dit klemt te meer nu verzoekster de tijdens het persoonlijk onderhoud genoemde namen afluist van een papier. Bovendien blijkt dat verzoekster een opgeleide en geïnformeerde vrouw is (notities A., p. 3), zodat kan worden aangenomen dat ze over op de hoogte was van deze zaak wanneer deze in de media kwam.

3.4.9. Waar verzoekster in het verzoekschrift aanhaalt dat zij een stuk papier gebruikte, omdat zij als lerares gewend was zich goed voor te bereiden, kan dit geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen dat verzoekster haar persoonlijke betrokkenheid bij de zaak niet weet aannemelijk te maken.

3.4.10. Verder verklaarde verzoekster A. dat de regio Mosquera een zone van geweld is (notities, p. 6), zodat niet aannemelijk is dat verzoekster A. haar dochter zou meenemen tijdens haar werk, omdat ze wilde dat ze sociaal werk zou leren (notities, p. 11). Ook de vaststelling dat verzoeksters zoon J. aanvankelijk verklaarde dat verzoeksters dochter nooit meeging naar Mosquera (notities van het persoonlijk onderhoud van 22 januari 2019 van verzoeker J. (hierna: notities J.), p. 6), om vervolgens - wanneer hij geconfronteerd werd met de verklaringen van verzoekster A. - zijn verklaring aan te passen en te stellen dat hij niet altijd op de hoogte was (notities J., p. 6), ondergraaft verzoeksters bewering dat zij haar dochter meenam naar Mosquera. De door verzoekster A. vorgelegde foto's, waarvan zij beweerde dat zij in Mosquera genomen werden en waarop ook haar dochter te zien valt, bevatten geen elementen waaruit kan worden afgeleid dat deze daadwerkelijk in Mosquera getrokken werden. Uit een eenvoudige, ongedateerde foto kunnen geenszins de precieze feitelijke omstandigheden worden afgeleid waarin de foto genomen werd. Evenmin kan uit de foto's, beweerdelijk genomen in Mosquera, een samenwerking met Colombia Humana blijken.

3.4.11. Uit het geheel van verzoeksters A. verklaringen en neergelegde documenten kan niet blijken dat zij daadwerkelijk actief was als sociaal leidster bij Colombia Humana in Mosquera in het kader van de "*Restitución de las Tierras*". Aldus kan evenmin worden aangenomen dat zij hierom bedreigd zou worden door de Aguilas Negras.

3.4.12. Wat betreft de door verzoekster aangehaalde bedreigingen, dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoekster mishandeld en bedreigd werd door haar ex-partner (zie stukken bedreiging huishoudelijk geweld). Verzoeker J. verklaarde dat verzoekster en haar dochter op een gegeven moment in een vluchthuis voor vrouwen werden opgenomen en dat verzoeksters ex-man een contactverbod werd opgelegd (notities J., p. 7; notities A., p. 10). Het is niet onredelijk te veronderstellen dat verzoekster bepaalde dreigementen die uitgingen van haar ex-partner in een andere context plaatste. Zo stelde verzoekster dat zij de dreig telefoons omwille van haar sociaal werk op advies van de politie omzette in transcriptie (notities A., p. 10), wat onverzoenbaar is met haar beweringen dat de politie in Mosquera en Bogota geen oor hadden naar de dreigementen inzake verzoekster A. sociaal-politiek werk. Verzoekster A. legde uit dat zij klacht probeerde in te dienen bij de politie van Mosquera, maar dat deze haar doorverwezen naar Bogota omdat ze daar woonde (notities A., p. 7), en dat de politie van Bogota telkens verwezen naar het feit dat verzoekster al bescherming had vanwege haar ex-man en dat meer niet nodig was (notities A., p. 8). Gelet op voorgaande maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij daadwerkelijk klacht heeft trachten in te dienen bij de politie omwille van de voorgehouden bedreigingen door de Aguilas Negras, doch kan slechts blijken dat zij klacht indiende

tegen haar ex-man en hiervoor ook een contactverbod verkreeg. Hierbij dient nog worden opgemerkt dat verzoekster zelf aangaf dat haar vertrek uit Bogota niets te maken had met de problemen met haar ex (*"Heeft uw situatie met uw ex iets te maken met uw vertrek of het feit dat je niet terug kan?"*, *"Nee, helemaal niet, ze hebben er voor gezorgd dat hij weg zou blijven en hij is nooit meer dichterbij gekomen"*, notities A., p. 11).

3.4.13. Hoe dan ook zijn verzoeksters verklaringen aangaande de vermeende bedreigingen omwille van haar werk als sociaal leidster niet geloofwaardig. Zo kan niet worden ingezien dat mensen van Aguilas Negras, zoals de gepresenteerde dreigbrieven aangeven, verzoekster eerst zonder enige waarschuwing zouden willen ontvoeren op 1 september 2018, om haar vervolgens anderhalve maand later op 16 oktober 2018 louter verbaal te bedreigen (notities, p. 7). Bovendien dacht verzoekster aanvankelijk dat de voorgehouden poging tot ontvoering eerder te maken had met haar ex-partner (*"Op 1 september werd daar geen belang aan gehecht, er waren ook problemen met mijn ex-partner, en we dachten niet dat die problemen met de rtoen te maken hadden, maar iets met hem."*, notities A., p. 7). Ook de politie leek te denken dat het incident te maken had met verzoeksters ex-partner (*"die klacht werd niet aanvaard, omdat er geen zekerheid was, over wie het zou gedaan hebben, ze dachten dat het misschien over mijn ex-partner ging, ik had bescherming ten aanzien van hem, opdat hij me niet meer lastig zou vallen"*, notities A., p. 7). Voorts blijkt uit de beelden van de beveiligingscamera's, en de uitleg van verzoeker J. (notities J., p. 5), dat er na de vermeende poging tot ontvoering een vrouw, waarvan niet duidelijk kan worden vastgesteld dat het om verzoekster A. gaat, uit de taxi komt en heel rustig naar de poort wandelt. Dergelijke houding valt niet te verzoenen met de bewering dat verzoekster zonet ontsnapt was aan een ontvoering. Evenmin kan worden ingezien dat verzoeksters collega, die eveneens in de taxi zat tijdens de voorgehouden poging tot ontvoering, na de aangifte bij de politie 's nachts te voet tot aan verzoeksters huis zou stappen, terwijl verzoekster zelf met de taxi ging (notities J., p. 5-6). Verzoekster maakt aldus niet aannemelijk dat zij op 1 september 2018 ontsnapt is aan een ontvoering door de Aguilas Negras.

3.4.14. Verzoekster A. verklaarde dat ze op 23 oktober 2018 in Mosquera door dezelfde mannen, die haar eerder wilden ontvoeren en verbaal bedreigd hadden, geslagen is (notities A., p. 7). Verzoekster A. gaf aan dat zij hierop naar de politie van Mosquera gestapt is, die haar doorverwezen naar Bogota en ook geen hulp wilden bieden omdat de inspecteur betrokken was bij de zaak van onteigening (notities A., p. 7). Over het incident van 23 oktober 2018 stelde verzoeker J. dat verzoekster A. zwaar in het gezicht werd geslagen (notities J., p. 7). Het is echter niet aannemelijk dat verzoekster A. na dergelijke fysieke aanval, beweerdelijk omwille van haar werk als sociaal leidster in Mosquera, nog geen twee weken later terug zou gaan naar Mosquera op 5 november, om daar aan een manifestatie deel te nemen (notities A., p. 8), minstens niet zonder maatregelen te nemen of contacten te leggen. Aldus kan niet worden ingezien dat verzoekster A., gezien de eerdere bedreigingen, alleen naar Mosquera ging, temeer zij had aangegeven dat zij met een team werkte in Mosquera (notities A., p. 6). Dat verzoekster A. beweerde dat zij, nadat zij op 5 november 2018 in Mosquera uit de menigte werd gesleurd en vreesde dat ze haar ergens zouden doden, op 12 november 2018 nogmaals zou teruggaan naar Mosquera is volstrekt ongeloofwaardig. Verzoekster A. maakt de bedreigingen en fysieke aanvallen in Mosquera niet aannemelijk.

3.4.15. Verder legde verzoekster A. geen begin van bewijs neer van haar klachten bij de politie in het kader van de bedreigingen omwille van haar sociaal-politiek profiel, zoals hierboven al werd vastgesteld. Niettegenstaande verzoekster A. beweerde dat zij met verschillende stukken, camera-beelden en dreigbrieven naar de politie ging (notities A., p. 9). Dat de politie verzoeksters A. klacht niet wilde aanvaarden omdat ze reeds bescherming kreeg in het kader van haar klacht tegen haar ex-man is niet geloofwaardig, noch logisch. Wat betreft verzoeksters eigen petitie van 22 november 2018 kan hieruit niet blijken dat deze daadwerkelijk werd neergelegd bij de politie (notities A., p. 10).

3.4.16. Verzoekers betogen in hun verzoekschriften dat uit het gegeven dat politie-inspecteur W. betrokken was bij de *"Volteo de Tierras"* zeer duidelijk valt af te leiden hoe corrupt het politiestelsel is in Colombia, en meer bepaald in Mosquera, en dat het voor verzoekster onmogelijk was een klacht in te dienen. Nochtans blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat inspecteur W. zelf terechtstaat voor deze praktijken. Bovendien kan niet worden ingezien dat, indien geen klacht werd ingediend, in de brief van de partij staat dat advocaten bezig zijn met verzoeksters zaak. Hierop gewezen antwoordde verzoekster slechts vaag (*"In de brief staat dat advocaten bezig zijn met uw zaak, is dat zo?"*, *"Misschien wel; maar daarom is men nog niet beschermd, er is niemand die ons kan beschermen, ze zeggen dat om ons verder te laten werken voor de partij, maar het gaat niet meer"*, notities, p. 10), terwijl mag worden verwacht dat verzoekster dit beter zou kunnen toelichten.

In dezelfde zin lijken verzoeksters A. verklaringen geënt op een bestaande situatie doch verzoekster stelt het voor alsof zij zich alleen dient te verdedigen terwijl de personen die de gronden teruggeisen op de eerste lijn van gevaren staan met de advocaten, NGO's en partijmensen. Verzoekster A. asielmotieven zijn daarom reeds niet aannemelijk.

3.4.17. Wat de door verzoekster A. voorgelegde dreigbrieven van Aguilas Negras betreft, gaf verzoekster aan dat deze telkens thuis zijn bezorgd en dat de doodsaankondiging aan haar deur geplakt werd (notities, p. 9). Nochtans woont verzoekster in een bewaakte residentie en is er op de bewakingsbeelden te zien dat er elektronische poorten zijn, zodat niet kan worden ingezien dat men een overlijdensbericht aan verzoeksters deur kon hangen. Verzoeksters uitleg over de wijze waarop zij de brieven gekregen heeft, kan niet overtuigen, wat dan ook de authenticiteit van de brieven ondergraaft. Hoe dan ook werd *supra* reeds vastgesteld dat verzoeksters voorgehouden sociaal profiel niet aannemelijk is, minstens niet voldoende uitgesproken is (verzoekster benadrukt in haar verzoekschrift zelf steeds dat ze maar vrijwilligster was), zodat niet geloofwaardig is dat verzoekster dermate hardnekkig zou worden bedreigd door de Aguilas Negras.

3.4.18. Bovendien blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de Aguilas Negras geen groep is met een centraal leiderschap of commandostructuur, doch eerder gebruikt wordt als een "*merknaam*" die vermoedelijk door extreemrechtse politici, de private sector en veiligheidsdiensten wordt gebruikt om terreur te zaaien (Colombia Reports "*Aguilas Negras*" van 23 oktober 2018; "*Aguilas Negras*" van 9 maart 2017; Refworld "*Colombia: Organizational structure of the Black Eagles (Aguilas Negras), including whether the group operates under a unified command and the nature of cooperation among different Black Eagles groups across the country; activities in 2015; relationship to the government, including instances of infiltration or collusion*" van 10 mei 2016). Aldus is het niet geloofwaardig dat deze groepering verzoekster A. eveneens viseerde in Medellín en een dreigbrief liet toekomen in hun hotel, waar zij verbleven van 14 november tot 20 november (notities A., p. 10; notities J., p. 7-9). Waar verzoeker J. nog aangaf dat de Aguilas Negras een inlichtingennetwerk had (notities J., p. 8), wordt dit tegengesproken door de hierboven aangehaalde objectieve informatie. Verzoekers maken niet aannemelijk bedreigingen te hebben ontvangen in Medellín.

3.4.19. Waar verzoekers in het verzoekschrift aanvoeren dat zij gevaar lopen in geheel Colombia, aangezien de Aguilas Negras een nationale paramilitaire organisatie is, hierbij verwijzend naar het bij verzoekschrift neergelegd rapport van UNHCR "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia*" van september 2015, en zij bovendien met een hoog niveau van coördinatie opereren en beschikken over een netwerk van informanten, merkt de Raad op dat uit het aangehaalde rapport niet kan blijken dat de Aguilas Negras gecoördineerd opereren over heel Colombia, noch dat ze over een netwerk van informanten beschikken.

3.4.20. Daarenboven legde verzoekster A. tevens een dreigbrief van de Autodefensas Gaitanistas, een paramilitaire groepering die zich bezighoudt met drugstrafiek ("*Las Autodefensas Gaitanistas de Colombia (AGC)*"). Noch verzoekster A., noch verzoeker J. maakten gedurende hun persoonlijk onderhoud zelf melding van bedreigingen door deze groep.

3.4.21. Verzoekster A. voert in haar verzoekschrift aan dat zowel de Aguilas Negras en de Autodefensas Gaitanistas groeperingen zijn die beiden beschouwd worden als opvolgers van AUC en verwijst naar een bij het verzoekschrift neergelegd rapport van de Immigration and Refugee Board of Canada. De Raad merkt op dat dit rapport vermeldt dat de Aguilas Negras inderdaad worden beschouwd als opvolger van AUC, maar dat de Autodefensas Gaitanistas in dit rapport niet worden genoemd. Aldus kan niet worden ingezien dat verzoekster A. uit dit rapport afleidt dat "*niet onwaarschijnlijk geacht [kan worden] dat zij in bepaalde gevallen samenwerken, zeker met het oog op het bedreigen van sociaal geëngageerde mensenrechtenactivisten*".

3.4.22. Waar verzoekers nog aanvoeren in hun verzoekschriften dat zij de autoriteiten niet hebben misleid met betrekking tot hun reismotief, nu zij beschikten over een terugkeerticket, merkt de Raad op dat het door verzoekers neergelegde 'terugkeerticket' slechts een reservering van tickets betreft die, indien verzoekster de tickets niet betaalden, automatisch kwam te vervallen op 5 december 2018.

3.4.23. Verzoekers benadrukken in hun verzoekschriften nog dat het profiel van mensenrechtenactiviste een zeer gevaarlijke activiteit in Colombia uitmaakt en verwijzen hierbij naar een rapport van OBS "*Colombia. No Peace for Human Rights Defenders*" van mei 2018.

Bij het CGVS legde verzoekster nog een pagina uit een rapport van de Verenigde Naties over de situatie van mensenrechtenactivisten in Colombia neer, alsook enkele internetartikelen over de situatie in Colombia. Het volstaat echter niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hiertoe, gelet op bovenstaande, in gebreke.

3.4.24. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeksters profiel wordt opgeblazen tot mensenrechtenactiviste terwijl dit niet kan blijken. De Raad betwist niet dat verzoekster A. een kleuterjuf is met een sociale ingesteldheid. Het is mogelijk dat ze inderdaad aan alfabetisering deed zoals ook wordt gesteld in de ter terechtzitting neergelegde attesten van 11 en 14 februari 2019. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan haar bewering een voorvechtster geweest te zijn in de strijd om de teruggave van ingepalmde gronden. Zoals hoger gesteld, zijn er in Colombia wel degelijk maatregelen genomen voor de teruggave van de onwettelijke toe-eigening van gronden en werden reeds, en dit niettegenstaande hun politieke of politionele functies, kopstukken gevangengezet, die ook verzoekster vermeldt. De processen worden gevoerd. Indien verzoekster A. door de mensen in de dorpen hierop gewezen werd (zie eventueel attest van 15 februari 2019 ter terechtzitting neergelegd), kan niet worden aangenomen dat verzoekster A. daarin een, (laat staan belangrijke) rol in had, zodat ze in de aandacht kwam van *Aguilas Negras*. Verzoekster A. legt ook op geen enkel ogenblik concreet uit wat haar acties zouden inhouden en komt niet verder dan te stellen: *“dus als ik het goed begrijp, u gaf daar alfabetiseringslessen, maar met de tijd hebt u ook geholpen om hun papieren in orde te brengen om gronde terug te krijgen? Correct”, “waar moeten ze daarvoor zijn, om hun gronden terug te krijgen?” “ja, juridische instantie, eerst een advocaat vinden en dan het Ministerie van de gronden, die gronden stonden eerst op hun naam en dan plots op naam van iemand anders, dat is op die manier dat ze het hebben afgenomen, volteo de tierras... met hun papieren, hun eigen geschrift en papieren, zouden ze dan bewijzen dat die gronden hun eigendom was en niet de eigendom van die subversivos”* notities, p. 5-6). Uit deze algemeen bekende informatie kan niet blijken dat verzoekster A. zich inderdaad concreet heeft ingezet om specifieke gronden terug te krijgen van burgers waardoor ze zich in de negatieve aandacht zou gezet hebben van de huidige eigenaar de *Aguilas Negras* van Mosquera aansprak.

3.4.25. Verzoekers brengen thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekers beperken zich in hun verzoekschriften tot het herhalen van het asielrelaas, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laten na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen. De Raad benadrukt nog de subsidiariteit van internationale bescherming. Nergens kan blijken dat verzoekers indien al nodig, *quod non*, geen nationale bescherming zouden kunnen vragen of krijgen.

3.4.26. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

3.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

3.5.1. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.5.2. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Colombia geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van het rapport *“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia”* van september 2015 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad immers vast dat nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Colombiaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites beoordeeld dient te worden.

3.5.3. Uit de “COI Focus: République de Colombia: Situation sécuritaire” van 7 juni 2018 (hierna: COI Focus), toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia de laatste jaren opmerkelijk verbeterd is (COI Focus, p. 14). Een *de facto* wapenstilstand tussen de regering van president Santos en de FARC kwam tot stand sinds 2015 en op 24 november 2016 ondertekenden de regering en de FARC het vredesakkoord, dat vervolgens werd geratificeerd op 30 november 2016 (COI Focus, p. 7). Daarnaast werd ook een vredesproces met l'Ejército de liberación nacional (ELN), de tweede grootste rebellengroepering, aangekondigd op 30 maart 2016 en gingen de onderhandelingen van start op 7 februari 2017, evenwel zonder een staakt-het-vuren (COI Focus, p. 7). Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia (COI Focus, p. 10). Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, maar ook door de georganiseerde misdaad (COI Focus, p. 11, p. 13, p. 19-20). Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord uitgebreid zijn (COI Focus, p. 13-14).

Verder blijkt uit de COI Focus dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia, het land van nationaliteit van verzoekster, regionaal erg verschillend zijn (COI Focus, p. 19-22) en dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Om die redenen dient niet alleen rekening gehouden te worden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekers afkomstig zijn, *in casu* Bogota.

Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat voor burgers in Bogota actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*. Verzoekers brachten geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

3.6. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

3.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

3.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiend februari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK